

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torekah, četrtekah in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večernje pa ob 7. uri večer. — Obojne izdanje stane: za jeden mesec f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece f. 2.—, za šest mesecev f. 3.—, za pol leta f. 4.—, za leto f. 7.—. Naročnine je plačevati naprej na naročbo brez priložne naročilne se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč!“

VABILO

na javni narodni shod,

ki ga sklicuje pol. društvo „Edinost“

v gostilni gospoda Ivana Sanein-Sira (kampanja Kronest), pri Sv. Mariji Magdaleni zgornj v nedeljo, dne 10. januarja ob 3¹/₂ uri popoldne.

Dnevni red:

1. Nagovor predsednika.
2. Utemeljevanje resolucije radi osnutja okrajnega glavarstva za tržaške okolice.
3. Eventuelni predlogi.

Tržaški in okoličanski Slovenci!

Sedaj Vam je prilika, da pokažete svoje zanimanje za javne stvari Vaše občine, in po tem takem tudi za svoj lastni blagor. Vsakemu bode prilika, da pove, kar mu je na srcu. Politično društvo „Edinost“ sklicuje zaporedoma shode po okolici, a okoličanom je dolžnost, da se v velikem številu udeležijo teh shodov in da posežejo tudi v razpravo, kajti le tako izvedo bodoči poslanci, česa želi in zahteva ljudstvo.

Odbor političnega društva „Edinost“.

Javni shod

polit. društva „Edinost“ dne 1. januarja 1897. v Rojanu.

(Dalje)

Ko je gosp. Josip Katalan prečital svoj protest, navstal je vihar po dvorani kakoršnega nismo doživeli že dolgo; vrišč je bil tolik, da nisi mogel čuti samega sebe: kar gremelo je raznih vsklikov, katerih ne moremo priobčiti tu; prodrlo je z elementarno silo, kar razjeda rojanska srea. Minolo je nekoliko minut, predno so se duhovi pomirili toliko, da se je mogla nadaljevati razprava. Prvi se je oglasil za besedo gosp. dr. M. Pretner, rekel, da želi še nekaj pridodati protestu Katalanovemu. Na dosedanjih shodih — rekel je govornik — se je vsprejela nastopna resolucija:

Zborevalci, zbrani na javnem shodu političnega društva „Edinost“, protestujejo proti pogostemu napadanju katoliške cerkve in njenih duhovnov od strani mestnega zbora tržaškega in protestujejo posebno proti temu, da bi se zlorabljala cerkev za politično oglaševanje v Trstu in okolici.

Želel bi, da se ta resolucija vsprejme tudi danes v zvezi z ono g. Katalana; in sicer naj bi bila moja resolucija prva, ker je splošna, širše pravi. Razlogi za to resolucijo so nastopni: Hudo

se godi nam tržaškim in okoličanskim Slovencem v vsem javnem življenju. Naj se ozremo, kamorkoli hočemo, nikjer ne vidimo prijateljev na svoji strani. Le v cerkvi je užival naš jezik spoštovanje in jednake pravice. V zadnji čas pa se je tudi tu jelo obračati na slabše. V cerkvi sv. Justa so nam odpravili slovensko propoved, cerkveno petje se istotako izriva iz cerkve in bati se je, da srditost naših italijanskih nasprotnikov dovede do tega, da niti Boga moliti ne bodemo več smeli v svojem jeziku; ako molimo Boga v svojem jeziku — je to demonstracija; ako okoličan zahaja na procesije v mesto, je to zopet — demonstracija. Vse to je posledica vpliva našega magistrata. Duhovniki, ki se nočejo brezpogojno pokoriti volji te laške gospode, se napadajo na vse možne načine in v mestnem zboru se uprizarjajo viharne debate zoper take duhovnike. Napadali so škofa Glavino in tako napadajo vsakogar, ki jim noče biti na uslugo. Ta agitacija poseza vedno dalje in je obrnila vse svojo pozornost na nastavljanju župnikov. (Demonstrativno vsklikanje.) Na municipiju so zasnovali posebno komisijo za cerkvene stvari. In veste, kdo je načelnik tej komisiji za stvari katoliške cerkve? Žid Luzzatto!! (Vrišč

in pojavi ogorčenja.) Torej žid ima prvo besedo o koristih katoličanov! Kaj takega ni v vsej Avstriji. V tem smo mi Tržačani res neka posebnost. V slučajih, ko ima magistrat prvo besedo o imenovanju, mora dotični duhovnik obljubiti, da bode delal v zmislu magistrata. O teh okolnostih je naravno, da se prezira, stari in sposobni duhovniki. Tu se ne vpraša, je-li dotičnik dober dušni pastir, ampak glavno je — laška pridiga. (Burne, frenetično ploskanje.) Čestiti zborovalci, to so žalestni dogodki, ako si župniki z godbo hoté pridobiti srca župljanov (Zopet vsklikanje in demonstrativno ploskanje), ako župniki po slovenskih župnijah iščejo le laških ovčic, ako župniki neprestano kličejo policijo na pomoč. (Po teh besedah je došlo med zborovalci do impozantnega pojava ogorčenosti. Trajalo je dlje časa, da se je polegel vihar.) Tako mora nastajati nemir. Mi pa hočemo, da se v Rojan povrne prejšnji mir, ki je kraljeval tu za pastirovanje pok. župnika Thalerja. (Slava njegovemu spominu!). V interesu miru med župljani, prosim vas torej, čestiti zborovalci, da vsprejmete mojo in resolucijo g. Katalana.

Ko je završil govornik, se je razlegalo po dvorani splošno odobravanje, a omenjeni resoluciji sti se vsprejeli soglasno in ob viharnih živio-klicih.

Za besedo se je oglasil Ivan Marija Bole, omenivši, da je finančna oblast previsoko odmerila davek na vino v notranjosti užitninske črte. Mi smo na slabšem, nego trgovec z vinom. Le-ta plača užitnino le od one množine vina, ki jo je v resnici dovel v črto, dočim moramo mi plačevati že od sadu na trti. To je hudo, ker nas redno obiskujejo nezgode, vsled česar navadno ne pridelamo toliko, kolikor se je proračunilo. 11 glid. od hektolitra je ogromen davek, ki nas teži tem bolj, ker mi okoličanski kmetje pešamo vidno, odkar se je odpravila svobodna luka. Dosedaj smo uložili že raznih prošenj za znižanje tega davka, toda vse zastonj. Morda bi kaj koristilo, ako se danes obrnemo do slavne vlade z ukupno resolucijo. Resolucija naj bi se glasila:

„Visoko ces. kr. finančno ministerstvo naj

misel, da bi uporabil njegove talente. Ni vedel, kako se je Chèbe mračno stiskal med dvoja vrata, bolj razljučen nad Fromonti nego kedaj poprej... O ti Fromonti!... Kakšno stališče so zavzemali na tem svatovanju!... Tu so stali s svojimi ženami, otroci, prijatelji, prijatelji svojih prijateljev... ni-li bilo tako, kakor da se je oženil kdo izmed njih?... Kdo je govoril o Rislerjevih ali o Chèbeovih?... Niti predstavili ga niso, njega, očeta!... In jeza malemu možu se je še podvojila o pogledu na vedenje svoje žene, ki se je v obleki hrošča zlatekričica materijski nasmejala vsakomur.

Sicer pa sta bila tudi tu, kakor skoro na vseh ženitninah, dve jako različni stranki, ki sta se dotikali, ne da bi se združili. Kmalu se je tudi jedna umaknila drugi. Ti Fromonti, ki so tako silno jezili gospoda Chèbea ter bili aristokracija tega plesu, predsednik kupčijske zbornice, syndik odvjetnikov, sloveč čokoladnik, ki je bil ob enem poslanec, stari milijonar Gardinois, vsi tiso oddal kmalu po polumoci. Za njimi sta stopila tudi Georges Fromont in njegova žena v vez. Naposled je ostala samo še stranka Risler in Chèbe, in takoj je veselica izpremenila svoje lice: postala je bolj šumna.

(Pride še.)

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

— Francoski spisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Med tem ko so ju, mimogredoča, pozdravljali vsi ti ljudje, loveči njiju nasmeha, je čutila Sidonija jeden hip, da je zadoščeno njenemu ponosu, njeni nečimernosti. A žal, da te ni trajalo dolgo. V jednom kotu dvorane je sedela mlada, lepa žena, katere nikdo ni vabil na ples. Dvigana od vsega veselja prve materine sreče, je z mirnimi očmi razmotrivala plesalce. Uzdaj jo, je šel Risler naravnost proti njej ter pokazal Sidoniji, naj sede poleg nje. Ni nam treba praviti, da je bila ta mlada žena „madam Žorž“. S kom drugim bi pa mogel govoriti take spoštljivo in ljubeznivo? V katero roko, ako ne v njeno, bi bil mogel položiti roko male svoje Sidonije z besedami:

„Kaj ne, da jo boste prav radi imeli? Saj ste tako dobri... In ona tako potrebuje vašega sveta in vašega poznanja ljudi!“

„Glej no, ljubi moj Risler“, je odgovorila gospa Georgesova, „saj sta stari prijateljici, Sidonija in jaz... Vzrokov imave dovolj, da se tudi za naprej ljubive!“

Na njen mirni, odkritosrčni pogled je skušal srečati se s pogledom stare prijateljice, a zaman — Ne pozna je žensk čisto nič in navajen, s Sidonijo ravnati kakor z otrokom, je nadaljeval Risler z istim glasom:

„Vzeml si jo za vzgled, mala moja. Glej, na zemlji ni nobene druge madam Žorž... ona ima čisto tako prav kakor nje oče... prava pravcata Fromontovka!“

Sidonija se je poklonila povesenih očij, ne da bi le besedice izgovorila, toda neopazljivo drgetanje jo je pretresalo od konca atlasastega čelveljčka do zadnjega pomarančinega peresca nevestinega venca. A poštenjak Risler ni ničesar opazil. Notranje vzbujenje, ples, godba, te cvetice, te luči — — — Bil je pijan, blazen. Menil je, da morajo tudi vsi drugi, kakor on, dihati va-se vzdih neprimerne sreče, ki ga je obkroževal. Niti sanjalo se mu ni o zavisti, o malenkostnem sovraštvu, ki se je prostiralo nad vsemi temi nališpanimi glavami.

Ni videl, kako je Delobelle, naveličan svojega naučenega držanja, s klobukom na kolku in s jedno roko v telovniku, alonel pri kamnu, med tem ko se ure potekale, ne da bi komu prišlo na

blagoizvoli znižati preveliko užitnino na vino za vinogradnike v obseju užitninske črte. (Pohvala.)

Resolucija se je sprejela soglasno.

Dr. Rybář: Tudi jaz želim staviti resolucijo. Ista sicer ni gospodarske važnosti, vendar pa je važna za obrambo naših pravic in našega ponaša. Odkar ostoji svet, bilo je med ljudmi različnih menenj. Sosebno v javnem življenju velja rek, da ima vsaka glava svojo pamet. Temu posledica je, da so povsodi nasprotstva in se snujejo stranke, vsaka se svojimi posebnimi načeli. V srednjem veku je razburjalo duhove versko vprašanje. Radi vere so bili veliki prepiri in dolgotrajne vojne. V minulem stoletju se je potisnilo to vprašanje bolj na stran in zanimanje se je obrnilo političnim pravicam. Nastale so krvave revolucije, ki so porušile predprave posamičnih stanov in razredov. V sedanjem veku pa je zavladovalo narodno vprašanje, ki se dandanes razburja duhove. Mali narodi se se jeli zavedati, da so tudi oni od Boga, da gredo tudi njim iste pravice kakor drugim. Sedaj pa, ob zatonu XIX. stoletja, trkati je jelo na naša vrata socialno vprašanje.

(Zvršetek pride.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 8. januarja 1897.

Državni zbor. Za razdrapanje razmere v našem parlamentu so pač značilni zadnji dve seji. Kolik kontrast, kakov skok! V torek so odklonili dvojezični gimnazij v Celji, včeraj pa je prav ista zbornica storila sklep, ki je bil po svojem pomenu diametralno nasproten onemu od torka. Včeraj je zbornica sprejela resolucijo, s katero se pozivlja vlada, naj uvaži vprašanje za podeljenje pravice javnosti češki šoli na Dunaju. V Celji, na slovenskih tleh, je že utrjavistični gimnazij zločin proti majesteti nemštva; tako je menila zbornica v torek; včeraj pa, ko je došlo še par poslancev na Dunaj, je prišla zbornica do uverjenja, da niti na Dunaju ni naslova, pod katerim bi smeli nasilno ovirati kateri nemški narod v njega kulturnem razvoju.

Včeraj se je pričela razprava o proračunu finančnega ministerstva. V razpravi je interpeloval posl. grof Alfred Coronini vladu, da-li misli razpustiti družbo za namakanje tržiške raveni ter še ne porabljeni državni denar porabiti za uravnavo hudournikov in za druge investicije v deželi goriški?!

Celjsko vprašanje. Celjsko vprašanje! Ako bi hoteli ljudem iz drugih držav, kjer imajo parlamenti nekoliko drugačne pojme o višini svoje naloge, razkladati o postanku in bitstvu tega „vprašanja“, zmajevali bi z glavo in skliknili bi nazadnje: „saj to ni nikako „vprašanje“, to je kulturna potreba, o kateri se razume samo ob sebi, da jej mora zadostiti država!“ Drugod so parlamenti bavijo z vprašanji velike svetovne politike, z gospodarstvi in socialnimi vprašanji, zasnovanimi v velikem štilu, z načrti za povzdigo industrije in svetovne trgovine, pri nas pa najjačja stranka v parlamentu ne pozna drugega posla, nego da — kratki duševni kruh državljanom. V tem dejstvu je izražena vsa mizerija našega parlamenta. Kaj je tej stranki — Nemcem raznih barv — do socialnega vprašanja, kaj briga njo vprašanje pravičnejše pogodbe z Ogersko, kaj je njej propadanje kmečkega stanu? Vse to ni nič, v primeri z vprašanjem, kako vzkratiti štirskim Slovincem toli nujno kulturno potrebo, kateri je možno zadostiti, ne da bi kdo trpel najmanjšo škodo v sled te a. Ako ne bi imeli drugih dokazov, da je ta naš parlament zdrel za smrtno koso, imamo tak dokaz že v dejstvu, da se v tem parlamentu razplinjajo take lapalije do državnih afer. Za nas Slovence, ki moramo še le kamenček do kamenčka znašati podlago svojemu kulturnemu življenju, je seveda vprašanje jednega gimnazija veliko življenjsko vprašanje, ali za državo s proračunom 600 milijonov, je to lapalija, pa tudi — sramota, ako pomislimo, da je to nearečno „vprašanje“ naperjeno proti narodu, ki boče napredovati v kulturi, da postane tim vrednejši člen te države. Finančni oziri ne morejo torej veljati, na načelo samobrambe se tudi ne morejo sklicevati od nemške strani, ker s tem ni v zvezi nikako političsko ali narodno pravo Nemcev — tu je obveljal torej le fanatizem. Ni sence kaknega veljavnega razloga ne morejo navesti Nemci v svoji borbi proti kultur-

nim potrebam Slovencev — jedini, ne le neveljavni, ampak sramotni razlog jim je ta, da so čuti vznemirjeno pest nemških in ponemčenih hegemonov v spodnjestirskem mestecu. In to je sramotno za naš parlament, da mu za njega godbo prihaja intonacija — iz Celja.

Z glasovanjem zoper tako kulturno potrebo lojalnega naroda slovenskega so si nakopali Nemci odij fanatizma, ki ne spoštuje niti človeške kulture! To so odurni instinkti nasilne gospodoželjnosti nad drugimi plemeni. In potem nam pravijo, da so kulturni narod, da so liberalni! Redkokedaj smo v soglasju s poslancem Šnetersičem, ali to pot je zadel žebelj na glavo, ko je vskliknil: To je sramota za nemški narod! S tem je označeno postopanje nemških strank.

Vse je radovedno, kako jo zasučje sedaj vlada. Ali pusti, da gosposka zbornica zopet postavi v proračun postavko za celjski gimnazij in da poskrbi potem, ko se to „vprašanje“ vrne v zbornico poslancev, za potrebno večino? Ali hoče iz drugih kreditov pokriti potrebno svoto, kajti na opuščenje rečenega gimnazija vendar ne more in ne sme misliti? To bi bila prežalostna kapitulacija pred onimi, ki nočejo miru v državi. Jedino konstitucionalna pot bi bila prva, če tudi bi zavlekla za nekoliko dni maločasno življenje tega parlamenta. Povsem soglašamo se „Slovincem“, ki pravi, da Slovenci smemo zahtevati te žrtve od vlade! Ako vlada, ki je vendar vsaj toliko prizadeta po odklonitvi svote za celjski gimnazij, kakor so prizadeti Slovenci — saj je ona predložila proračun z isti postavko — ne privoli v to žrtev, potem menimo tudi mi se „Slovincem“, se bode vsaj vedelo, odkod veter piše, in to bode le koristilo v drugem oziru! Toda o tem še nekoliko besed v večernem izdanju!

Car in Bolgarska. Kakor se glasi iz Sredca, tamošnji političski krogi mnogo komentujejo dejstvo, da car Nikola II. niti ni odgovoril na brzojavne čestitke, ki sta mu jih poslala knez Ferdinand in sobranje dne 18. decembra, t. j. povodom njegovega godu.

Nečloveško ravnanje Španjcev z uporniki Japonski list „Osaka-Osahi Šünbun“ pripoveduje o nečloveškem postopanju španskih oblastnih na Filipinskih otokih to-le: Biriči zapirajo take osebe, ki so na sumu, da simpatizirajo z uporniki ter jih tesno vežejo na komolcih, da so jim prsa povsem stisnena in zavita. Mnogo huje pa se godi onim, ki pred vojnim sodiščem ne marajo priznati onega, česar se želi od njih. Take ljudi peljejo v klet, jih sledejo do golega ter obdelujejo z biči, da se jim kar koža lupi. Ako še ne priznajo, nataknejo jim stiskalke na palce! To so dejstva, ki jih pozna vse prebivalstvo Filipinskih otokov. Nekateri pripovedujejo tudi, da Španjci obešajo ujetnike na vrvice, privezane na posamične prste obeh rok ter jih puščjo po cele dneve viseti tako! — Da se izogne takim strašnim mukam prizna marsikateri obdolženec, da se je bil udeležil ustaje, četudi ni res. In na to ga vojno sodišče obsodi na smrt. Tekom 24 ur ustrelé tacega nesrečnika v mestnem parku v Manili. Gledalcev ne manjka pri takih eksekucijah; sosebno mnogo ženskih se kratkočasi s tem, da gledajo, kako ustrelé takega nesrečnika, v tem ko vojna glasba svira vesele komade. . . .

Različne vesti.

„Božičnica“ otroškega vrtca v Rojanu se bode vršila prihodnji ponedeljek dne 11. t. m., ob 3. uri popoldne v prostorih rojanskega posojilnega in konsumnega društva z nastopnim vsposredom: 1. Molitev. 2. Deklamacija: „Oče otroka vališi“, goveril Rudolf Nusadorfer. 3. Prizorček: „Miklavžev večer“ — Rikca Treven, Anton Brauničar, Larija Palčič in Marcela Mekina. 4. Deklamacija: „Molitev“. — Eliza Cvetnić. 5. Deklamacija: „Betelemski otrokomor“ — Brauničar. 6. Prizor: „Voščilo za novo leto“. — Emil Kubik, Josip Čibej in Marcela Mekina. 7. Deklamacija: „Mladi učenec“ — Kapus Avgust. 8. Deklamacija: „Molitev za slovanski rod“. — Marcela Mekina. 9. Prizor: „Štiri letni časi“. — Eliza Cvetnić, Kapus Marija Gizela Bole, Emil Kubik, Rikca Treven in Slavec Ana. 10. Deklamacija: „Jaz goreč sem Avstrijan“. — Žigon Alojz. 11. Deklamacija: „Zahvala“ — Emil Kubik. 12. „Cesarska pesem“. Med raznimi točkami petje in žive podobe s spremljevanjem citer.

Na to lepo otroško slavnost so najljubneje vabljani vsi prijatelji naših otročičev in njih matere in zaščitnice, družbe sv. Cirila in Metoda.

Okoličan in gosp. Poldo Mauroner. Te dni je imel neki okoličan posla pri laški „kmetijski družbi“, „Società agraria“ in je prišel tako v dotiko z gosp. Mauronerjem. Pogovor se je zasukal tudi na politične razmere v tržiški okolici. Gosp. Poldo je očital okoličanu, da je njegov nasprotnik, a okoličan se je odrezal: „Jaz in okoličani sploh nismo nasprotniki ne vam, ne Italijanom. Saj mi govorimo tudi talijanski, a Italijani nočejo govoriti slovenski. Mi ljubimo svoj jezik, kakor pravi slovenski narodnjaki in spoštujemo tudi vas, kakor može italijanske stranke. Tudi vas bi smatrali odpadnikom in ne možem, ako bi se ločili od italijanske stranke. Istotako ne bi bil mož jaz, ako bi odpadel od svoje slovenske narodnosti. Tako pa sva moža oba, ker oba ljubiva svoj jezik“.

G. Mauroner je omenil, da mnogi okoličani nasprotujejo magistratu, kar ni prav, kajti — tako je rekel — „mi ne želimo slabega okoličanom“. — Na to je odgovoril okoličan: „To ni res, da mi nasprotujemo, ampak mi zahtevamo le jednako-pravnost, kakoršno uživajo Italijani. Davke plačujemo tudi mi, vojake dajemo tudi, zakaj nam torej kratite naše pravice? Obdržite si vi, kar je vašega in pustite nam, kar je našega, pa bode mir med nami“.

Dalje je omenil gosp. Mauroner, da so bili pri njem nekateri možje iz gornje okolice, naj bi vsprejel kandidaturu za V. okraj. Dodal je, da mu jako ugaja gornja okolica in menil, da bi tudi volilec morali biti bolj zadovoljni z njim kakor pravim Tržačanom, domačinom, nego pa s kakim dr. Gregorinom.

Na te zaljubljene poglede g. Mauronerja tja gori v gornjo okolico je odgovoril okoličan: „Vi ste člen progressove stranke, ki vedno škili tja čez morje. Ali niste čuli, koliko pritožeb je bilo čuti na shodu društva „Edinost“ v Rodolu, radi pomanjkanja slovenske šole, radi slabih cest, radi cerkve, katere zidanje se ne more ganiti z mesta. Ako bi šlo za gledališče, bi že šlo hitreje, tota za cerkev noče iti. In temu okraju ste bili vi zastopnik! To je slabo priporočilo. Kakor vidim torej, vam še ni povedal noben capovilla, da ne bo nič iz vaše izvolitve v V. okraju. Mi bomo volili moža, katerega nam priporoči društvo „Edinost“, značajnega moža, moža našega mišljenja“.

Mauroner: Saj sem tudi jaz vprašal tiste, ki so prišli k meni, kako kaj mislijo okoličani, a odgovorili so mi, da še nič ne vejo. — Okoličan: Tisti seveda ne vejo nič, oni ne čitajo „Edinosti“, ker se boje, da bi zgubili službo, kakor so jo zgubili onih 5 delavcev, ker so se udeležili zborovanj društva „Edinost“. Vaši najhujši nasprotniki po okolici so vaši capoville, ker delajo sameneumnosti, da jih vsi smatramo za figa-moze in naše nasprotnike. Tako so nas nedavno silili, naj bi podpisovali neki protest, češ, da pridemo pod Sežano, ako ne podpisamo. To pa nam ni šlo v glavo, tako neumni vendar nismo. Ko pa so videli, da ne odpravijo nič in so morali čuti mnogo grenkih, so nekateri capoville na ognju sezgali oni protest. Ta je vendar lepa; ali menite, da to povzdiguje ugled magistrata? Naša stvar je pravična, to nas krepi. Kakov izgled je dal gospod Vidusso na Opčinah? Kako se je vodil gosp. Venezian, ko je napadel Goriupa? Kdo je imenoval nas okoličane razbojnike in požigalce? Vidite torej, ti vaši ljudje so krivi vsega prepira, ne pa mi Slovenci, ki ne zahtevamo drugega kakor jednako-pravnost v smislu §. 19. državnih zakonov.

S tem se je završil dvogovor. Ne vemo pa, da-li go-p. Mauronerju tudi sedaj še tako „ugaja“ zgornja okolica.

V pušico sv. Cirila in Metoda „Tržaškega podp. in bralnega društva“ so darovali, ker se niso mogli udeležiti vesele ženske podružnice, za pokroviteljino društva: g. Josip Rože 1 gl., družina Skrinjar 1 gl. in 50 nvč. v oprostitev od novoletnih voščil, in v isti namen je nabrala o ponavljanju igre v društvenih prostorih gđ. Rezika Zorhut 1 gl. 1 nvč. Kazni so plačale društvenice, ker so se posluževale brez potrebe tujega jezika, 3 gl. 20 nvč.

Občni zbor „Bratovščine sv. Cirila in Metoda“ se je vršil dne 27. decembra 1896. ob 4½.

uri popoldne v slovenski šoli slavne družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu. Predsedoval je stolni kanonik Peter Flego; tajnikom je bil F. Rakuša; vlado je zastopal ces. kr. redarstveni viši komisar dr. Mahkovec. Prisotnih je bilo okoli 100 členov obojega spola.

Z običajno molitvijo je otvoril predsednik zborovanje, potem pa se v daljšem govoru spominjal bivšega, prezasluznega predsednika, pokojnega stolnega kanonika Križmana, pod čegar vodstvom je oživil pevski zbor, ki preskrbuje se slovenskim petjem dve cerkvi: pri sv. Antonu starem in pri sv. Jakobu. Omenjal je nadalje, da je bratovščina v prošlem upravnem letu dobro napredovala — dokaz temu, da se je letošnjega občnega zbora udeležilo dvakrat več členov od lanskega, in da sti cerkvi sv. Antona in sv. Jakoba napolnjeni, kadar pojó naši pevci, kar je zasluga v ožjem pomenu naših pevcev, v širšem pomenu pa bratovščine — četudi se on ne čuti biti vrednim naslednikom mnogozasluznega kanonika Križmana. O pevcih je rekel, da se z vso vnemo udeležujejo pevskega vaj in da bi se tem raje udeleževali cerkvenih opravil, ako njim tega ne bi zabranjevali njihovi delodajalci s tem, da jih tudi ob nedeljah in praznikih silijo k delu. Potem je govoril gospod predsednik o sovražnikih naše družbe; navajal je sv. evangelje za 27. dan decembra ter rekel, da čem bolj je kaj božjega, tem bolj se upikajo v isto stvar hudičevi služabniki, katerih pa se nam ni treba bati, kajti pravila naše bratovščine so potrjena od svetne in cerkvene oblasti. Ko je g. predsednik razložil še pomen in namen naše bratovščine, zaklical je sv. Očetu, papežu Leonu XIII., „Slava in Živio“, v čemer so ga navdušenjem posnemali i navzočniki.

Na podlagi zapisnikov odborovih sej je poročal tajnik o odborovem delovanju v prošlem upravnem letu. Rekel je, da je odbor imel 8 sej, v katerih je določil nekatere nagrade, tako pevcem, postrežnici, pevovodju; sklenil izročiti spomenico odstopivšemu presvetlemu škofu dr. I. Glavini; da se upišejo vsi pevci brezplačno kakor člani bratovščine; da se darovi za zastavo priobčujejo v „Edinosti“; da se bivši predsednik, pokojni stolni kanonik Križman, upiše brezplačno v trajen spomin kakor ustanovnik; da bratovščina določi za spomenik pokojnega predsednika od 20 do 30 gold.; da naj bo napis na istem spomeniku — latinski — ker magistrat slovenskega ni dovolil.

Odbor se je poklonil v imenu bratovščine po deputacijah, ali s prošnjami, ali z izjavami udanosti: prečastitemu g. župniku št. Jakobskemu, presvetlemu škofu dr. I. Glavini in presvetlemu novemu gospodu škofu.

V odboru so se vršile mej letom te-le premembe: Po smrti predsednika, veleč. g. stolnega kanonika Jos. Križmana, je vodil bratovščino stolni kanonik, prečastiti gospod Peter Flego, kakor podpredsednik. Po odhodu tajnika, g. J. Macáka, opravljal je g. podpredsednik tajniške posle do zadnje odborove seje.

Konečno je še navel tajnik imena v prošlem letu umrlih članov. (Zvršetak pride.)

Čast Barkovljanom! Barkovljanska župnija je nabrala lepo svoto 211 kron za bedne rodbine ponesrečenih Križanov. V takih činih se kaže prava bratska ljubav in krščansko sočutje. Ta lepi čin najde gotovo odmeva v srcih Križanov. — Čast Barkovljanom, čast njihovemu častitemu župniku-rodoljubi!

Za bedne rodbine ponesrečenih Križanov poslali so nam nadalje:

Gosp. Vodopivec Alojz	30 st.
„ Brecej Jurij	1 Kr. —
G.a Pertot Lucija	10 st.
„ Pertot Lucija	20 „
„ Pertot Barbara	25 „
„ Pertot Antonija	30 „
„ Pertot Jozefa	20 „
Gosp. Pertot Anton	20 „
„ Krečič Karlo	40 „
„ Uršič Franc	30 „
„ Regent Ivan	18 „
„ Šuka Anton ml.	1 Kr. —
„ Šuka Anton st.	20 „
„ Miac Andrej	1 Kr. —
„ Martelanc Anton	10 „
„ Vodopivec Ivan	1 Kr. —
„ Martelanc Tine	10 „

„ Pertot Andrej	10 Kr. —
„ Milč Josip	20 „
G.a Cogliolina Elizabeta	30 „
„ Pertot Ana	20 „
„ Indrigo Ana	1 Kr. —
„ Indrigo Natalija	18 „
„ Martelanc Terezija	2 Kr. —
„ Žigon Marija	10 „
„ Žigon Magdalena	10 „
„ Jež Uršula	15 „
Gosp. Lavrenčič Josip	20 „
„ Grbec Anton	10 „
„ Sinič Marko	11 „
„ Smuc Janez	2 Kr. —
„ Pogorelec Ante	10 Kr. —
„ Kocman Andrej	30 „
„ Jež Jozef	10 „
„ Žigon Ivan	10 „
„ Žnidaršič Jaznez Marija	10 „

Skupaj 34 Kr. 21 st.
K temu prejšnja izkazana svota 611 Kr. 30 st.

Skupaj 645 Kr. 51 st.

Nadaljnje darove sprejema drage volje naše upravnistvo (Via Molin piccolo št. 3).

Slovenska čitalnica v Trstu je preločila red plesnih zabav, ki bodo v letošnji predpustni dobi, valed nepričakovanih zaprek na sledeče dni: V soboto 16. jan. plesna zabava, v soboto 30. jan. tudi plesna zabava, v soboto 13. februarja tombola in ples, v četrtek 25. febr. plesna zabava. Svirati bode oddelek vojaškega orkestra pešpolka št. 87. V soboto 9. januarja bode plesna zabava, katero priredi zabavni odsek. Začetek točno ob 9. uri zvečer. O p o m b a: Plesne vaje se bodo vršile kakor doslej, vsak četrtek; od 7. jan. naprej se pončuje „Kolo“. Členi morejo uvesti goste, ako so jih prijaviili poslednje tri dni pred zabavo ter dobili zanje vstopnico. ODBOR.

Koncert društva „Kolo“. Jutri, v nedeljo, torej nastopi prvokrat naše pevsko društvo „Kolo“ z jako lepim in obširnim programom. Nadejamo se, da se tržaški Slovenci v velikem številu udeležijo tega koncerta, da s tem vspodbude to mlado društvo k vstrajnemu delu in da se to društvo uvrsti kakor krepak člen v verigo naše narodne organizacije. Začetek koncerta ne bode ob 6½, ampak ob 7½. Koncert se bode vršil v telovadnici „Tržaškega Sokola“.

Pevsko društvo „Skala“ v sv. Križu priredi svojo prvo letošnjo veselico dne 24. t. m. s petjem, igro in plesom. Na veselici bode svirala domača godba. Razpored objavimo prihodnjič. Na obilno udeležbo vabi ODBOR.

Pevke in bralne društvo „Slavec“ v Ricmanjih bode imelo svoj redni občni zbor v prostorih g. Antona Hervatiča dne 10. t. m. ob 3. uri pop. z nastopnim dnevnim redom: 1. Nagovor podpredsednika, ker se je predsednik odpovedal 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev novega odbora in po dovršeni volitvi skupna zabava. K obilni udeležbi vabi ODBOR.

Veselica podružnice družbe sv. Cirila in Metoda na Greti, ki se je vršila minolega torka v Rojau, dosegla je lep moralen in tudi dovoljen moralen uspeh, kajti udeležba je bila prav lepa vzlic temu, da je bil delavnik. Vspored se je vršil povsem častno. Tamburaši „Trž. Sokola“ so udarali isto preciznostjo in — ljubeznijo kakor na koncertu ženske podružnice v Trstu. Sploh je opazati v noveji dobi nekam posebno svež duh v tem sl. zboru, zhek če-ar moramo ponovno častitati kapelniku, g. dru. Josipu Abramcu, in vsemu zboru. Več komadov so morali ponoviti na burno zahtevanje občinstva. — Ne manje hvalo moramo izreči sicer ne mnogoštevilnemu, toda izbornu izoliranemu zboru pevskega društva „Zarja“. Osobito so se omilile občinstvu ljubko peti osmospev „Pogled v nedolžno oko“ in pa „Volaričeve narodne pesmi“. Poslednji venec se je moral ponoviti. Povsem častno so tudi domači diletantje uprizorili igri „Prijetno iznenađenje“ in pa „Dva gospoda pa jeden sluga“. So-sebno poslednja igra je vzbudila ogromnega smeha. Tudi diletantom bodi zaslužena pohvala. — Že stara znanka nam je gospica Mikeličeva kakor deklamovalka. Ta gospica nastopa skoro na vsaki veselici rojanski. Tudi to pot je prav razumno deklamovala „Starega hajduka“ in se jej je občinstvo skazalo hvaležno z burnim odobravanjem.

Dasi se je obširni program završil še le proti

11. uri, je vendar velika večina občinstva ostala združena v prijetno svobodno zabavo, nad katero je plaval duh bratov Cirila in Metoda: duh domovinske in krščanske ljubezni. Po vsej pravici moramo torej častitati odboru podružnice na Greti in nje zaslužnemu predsedniku, g. Jos. Katalanu. Le tako naprej v plemenitem delu za plemenito stvar!

Iz Doline nam pišejo dne 6. prosinca 1897: Dolgo, gosp. urednik, že niste dobili nobenega poročila iz našega prijaznega kraja. Res ne vem, kaj je krivo tako dolgemu presledku? — Toda nečem ugibati o vzroku, temveč napisati par vrst o občnem zboru našega pevsko-bralnega društva „Vodnik“.

Na poziv društvenega predsednika g. Bunca so se zbrali dne 3. t. m. v čitalniški šoli malone vsi udje. Razven tajnikovega in blagajnikovega poročila, bila je tudi volitev novega odbora. Nočem Vam poročati podrobno o volitvi, ampak omenjam le, da je bil enoglasno izvoljen predsednikom naš častiti in za narod vneti gosp. kooperator Rajko Logar.

O točki „razni nasveti“ se je oglasilo več udov za besedo in vsak je iskreno in odločno povdarjal potrebo in veliki pomen takega društva povsod in vselej, posebno pa v sedanjih naših dobi. Vsakemu govorniku so udje živahno prisrčevali. Konečno se je oglasil za besedo naš vrli pevovodja g. Pangerc ter spominjal zborovalce na ustanovniške naše čitalnice ter vneta boritelje za naše pravo, našo prebujno in omiko.

Predno je govornik završil, čuli so se že vsikliki: „Živio mons. kanonik vitez Jan!“ Ko so potihnili ti vsikliki je predlagal govornik, da bi se v znak hvaležnosti pred g. kanonika Jana, kakor prvoboritelja in ustanovnika naše čitalnice, imenovalo častnim členom. Zbor je vsprejel ta predlog z viharim odobravanjem.

Na to je predlagal društveni predsednik, g. Bunc, naj bi novi odbor obvestil prečastitega o tem sklepu in se mu poklonil, a pevci naj bi mu zapeli podoknico. Tudi ta predlog se je vsprejel odobravanjem.

Po dovršenem zborovanju je šel ves pevski zbor pred stanovanje prečastitega, a nek delu mu društveni odbor. Mej tem, ko so pevci peli podoknico, poklonil se je odbor prečastitemu starosti ter obvestil ga o pomenu te ovacije.

Ves iznenadjen se je gospod kanonik zahvalil odboru na tem poklonu ter samega veselja solznih oči odpustil istega z besedami: „Dražje v blagor našega naroda in jaz vas bodem podpiral“.

Na povratku so peli pevci veselo koračnico, ki je spominjala slehernega o veliki manifestaciji našega pevsko-bralnega društva „Vodnik“.

Ko smo se potem zbrali v gostilni g. Pangerca pri kozarcu „bržauke“, izrekla se je marsikatera zdravijca našemu narodu in njegovim voditeljem, a prvemu nazdravilo se je ustanovniku naše čitalnice in sedanjemu častnemu členu, prečastitemu gospodu kanoniku in vitezu Janu, z željo, da bi nam ga Bog ohranil še mnogo, mnogo let! Nis Vodoran II.

Iz občine dolinske nam pišejo dne 7. prosinca 1897. Dasi se je v poslednji čas v naši občini dogodilo marsikaj novega, vendar se nihče ni oglasil ni o tem ni o onem. Dovolite mi torej, da spregovorim jaz par besed o naši kmetijski zadrugi.

Naša kmetijska zadruga je v minolem letu vrlo napredovala, kakor nobenkrat prej tako. Tudi njeni redni občni zbor dne 28. decembra m. l. je nadkriljeval vse prejšnje, ne le gledé na udeležbo, temveč tudi gledé reda in zanimanja zborovalcev, kakor tudi važnosti sklepov in razprav.

Na dnevnem redu je bila poleg družega tudi volitev novega odbora. Novi odbor se je izvolil in dne 3. t. m. tako-le konstituiral: predsednik Pangerc Josip; podpredsednik Kraljič Ivan; tajnik Sancin Ivan-Fežek; blagajnik Sancin Ivan Slovenec; odborniki: Bordon Gregor, Žerjal Andrej, Slavec Jozef, Samec Martin, Rapotec Anton in Tul Peter.

Točka „Rzni nasveti“ je bila ne le obširna, temveč tudi poučljiva in zanimiva. Zborovalci so se zbrali v izredno obilnem številu ter so kazali za vse posebne pozornost in zanimanje, kar pričča vsaj nekoliko o zavednosti ter napredku našega ljudstva in o potrebi takega društva.

Konečno je predsednik ob eni in trideset pop. zaključil zborovanje primernim govorom, kateremu so se potem zbrovalci odzvali z živio-klici na presvitlega cesarja.

Dal Bog našemu društvu v prihodnje še boljih uspehov in večega napredka!

Brežanski.

Lagár (ali tifus) v Pulju. Stanje epidemije dne 4. t. m.: Meščanstvo: novi slučajji 4, ozdravilo 31, umrlo 2, skupno 471, od katerih 76 v bolnišnici. — Vojaštvo: novih slučajjev 5, ozdravilo 3, umrlo 0, skupno 468. — Ker epidemija pojema prav izdatno, ne bo se več slehernega dne objavljalo gibanje epidemije.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali od 1. do 31. decembra 1896: (Zvršetek.) G. Oton Ploj, c. kr. notar v Gornji Radgoni, 5 gl.; preč. g. Fr. Kadunc, župnik v Krašnji 8 gl.; 2 gl.; 35 nč. je daroval iz svojega, 5 gl.; 65 nč. pa je iz nabiralnika v gostilni g. Fr. Cerarja, preč. g. župnik J. Ramoveš 20 gl.; podružnične letnine za Poljansko dolino; g. dr. Urb. Lemež 10 gl.; kot volilo v Slov. Bistrici umrlega č. g. duhovnika M. Goličnika, Mohorjani s Sel pri Kamniku 2 gl.; g. dr. med. Janko vitez Bleiweis-Trstniški 5 gl.; kot darilo Slovencev v Inomostu, slovenski bogoslovci centralnega semenišča v Gorici 100 gl.; za božičnico, g. dr. Ant. Mihalič, predsednik podružnice za Ljutomer 6 gl.; 20 nč.; podružnica za Kotmaroves 18 gl.; letnine; g. Marija Lipšava iz Slobitinec 4 gl.; katere je sporočil umrli Anton; sl. okr. posojilnica v Ljutomeru 10 gl.; Harambaša s hajdučki 3 gl.; Šentpeterska moška podružnica v Ljubljani 76 gl.; 70 nč.; podružnica v Št. Petru na Krasu 16 gl.; letnine in slavno upravnistvo „Slovenskega Lista“ v Ljubljani zbirko 19 gl.

Za pobita okna Velikovške šole so naklonili: Zagorski „Sekol“ na Miklavževem večeru nabranih 11 gl.; g. Fr. Kovač, učitelj v Zatičini nabranih 7 gl.; 80 nč. in g. Luka Knific, vpok. nadučitelj v Škofji Loki 2 gl.

V oprostilo novoletnih voščil so darovali: Gosp. Fr. Raktelj, mestni nadučitelj v Ljubljani, 1 gl.; gosp. Luka Svec, c. kr. notar v Litiji, z rodbino, 5 gl.; č. g. Iv. Trpin, kapelan na Studencu 1 gl.; družabnice ženske podružnice v Kranji po gospej Mar. Dukarjevi 33 gl.; 20 nč.; po č. g. Iv. Zupanu, kuratu v Št. Petru na Krasu, gg.; Andrej Lavrenčič 1 gl.; Fr. Groznik 1 gl.; Iv. Zupan 2 gl.; Fr. Stele 50 nč.; Fr. Geržina 1 gl.; Ivanka Velepčič 1 gl.; Fr. Križaj 50 nč.; Fr. Avčin 1 gl.; Ferdo Kariš 2 gl.; 50 nč.; Karol Sajovic 1 gl.; Fr. Rajčević 1 gl.; Fr. Jakš 1 gl.; Matija Pavlič 1 gl.; Fr. Torkar 50 nč.; N. Studeny 1 gl.; K. Lenasi 50 nč.; Iv. Korošec 1 gl.; M. Medica 1 gl.; Iv. Špillar 1 gl.; M. Kalan 50 nč.; g. primarij dr. Vinko Gregorič v Ljubljani 5 gl.; in č. g. državni poslanec Ant. Koblar 50 gl.

Izjavljajoč iskreno zahvalo požrtvovalnim darovateljem, našemu vrlu časopisju delalnim podružnicam in sl. posojilnicam, izrekamo danes nado, da se v novem letu 1897. povekša veliko navdušenje občinstva do naše družbe, darovitost pa pomnoži. Družbinim dobrotnikom veselo novo leto!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

„Ksenija“, opera v enem dejanju, se imenuje najnovejše delo marljivega in plodovitega glasbenika slovenskega, V. Parme Dne 5. t. m. se je pela prvič v Ljubljani z velikim uspehom. Komponist, že dolgo znan po svojih valčkih in mazurkah, je izvršil lani svojo prvo opero „Urh, grof celjski“; nu, letos je pokazal s „Ksenijo“, koliko je napredoval in koliko se moremo še nadejati od njegove genijalnosti. Snov libreta je romantična: dva plemenitnika različnih značajev, ki sta si slučajno še brata, ljubita Ksenijo, hčerko grajščaka soseda: Mlajši, Aleksij, obupava, da bi si jo kdaj pridobil ter vstopi v samostan, ki leži v dolini. Starejši plemenitnik sili poslej še hujše za Ksenijo. Ker se mu pa ne uda z lepa, jo ugrabi ter siloma odvede na svoj grad. „Ksenija“ pa uide v družbi svoje zveste služkinje ter pribeži v samostan, iskat zavetja. Ondi se snide z Aleksijem, katerega ne spozna radi kufe in brade. Odkritosrečno mu pove vse: svojo ljubezen do Aleksija, ki je nekam izginil in svoje sovraštvo do roparskega viteza ter ga prosi, ašcite pred zasledovalci. Aleksij, pravoslaven menih,

je prepaden, ko zve prepozno, da ga Ksenija ljubi, izda se ji ter jo skrije v samostanu pred vitezovo tolpo, ki prihrumi za plenom. Aleksij zavrne roparje, a vitez ga hoče ubiti, če mu ne izroči pebegle deklice. Tedaj se izda Aleksij še bratu. Vitez opsuje brata meniha, da je hinavec in lažnjivec, prisili ga k dvo-boju, ki pa se tragično izvrši. Prav ko se brata — vitez in menih! — najbolj razkačeno borita, prav ko že pojemlje Aleksij, plane med nju obupana Ksenija. Zadene jo smrtonosno jeklo, ona umre, brata pa se ločita s solzami. — To je vsebina libreta, ki se razvija povsem naravno in neprisiljeno. V operi sami so odločno najlepše točke: zbor mnihov, zbor vitezovih hlapcev, valček Tatjane in uvodni samospev Aleksija. V vsej operi najdovršenejši del pa je intermezzo, k se je moral ponoviti. Hrupno ploskanje in velik lover-venec je bilo zaslužno priznanje vrlu komponistu, kateremu želimo zdravja in sreče, da nam poda danes osorej zopet tako, ali pa še klasičnejšo opero. — k—i—

Sodijske. 26letni brezposelni mizarški pomočnik in bivši finančni stražnik Josip Molin, italijanski podanik, je dobil 8 mesecev težke ječe zaradi javnega nasilstva in pa slobnega poškodovanja tujega imetja. Molin se je 11. dec. min. l. strašno razjezil, ker so ga v Piranu pridržali v zaporu, ko je bil prestal onih par dnij, ki jih je bil dobil zaradi postopanja. Čakati je moral, da ga spravijo do meje avstrijsko-italijanske. Svoje jezo si je hotel ohladiti s tem, da se je lotil jetničarja in da je razbil skledo. — 19letni pisar Anton Podržaj iz Trsta je dobil mesec dnij zapora zaradi prestopka telesnega poškodovanja. Podržaj je bil 1. dec. zvečer izdatno ranil kuharja Riharda Basevija, neznančno pa mizarja Cavedalija, hoté osvoboditi svojega očeta, katerega je bil Basevi vrgel ob tla v prepiru. Daso bili zvedenci sodil Basejevo rano kakor težko, ozdravil je bil isti vendar že v 6 dneh, zato jo je sodišče smatralo za lahko.

Koledar. Danes (9.): Julijan in Bazilisa, mučenca. Jutri (10.): I. nedelja po razgl. Gospodovem. Pavel, puščavnik. — V ponedeljek (11.): Higin, papež, muč.; Pavlin, škof. — Prvi krajec. — Solnce izide ob 7. uri 45 min., zatoni ob 4. uri 30 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 5.5 stop., ob 2 pop. 7.5 stop. C.

Najnovejše vesti.

Washington. 8. V senatu je predložil Mills predlog, s katerim se pripoznava ne z visnost Kube, se dovoljuje 10.000 dolarjev za nameščenje ameriškega poslanika na Kubi, ter se izjavlja, da za pripoznanje Kube je poklican senat in ne predsednik. Posvetovanje se je odložilo na ponedeljek. (Ta vest izvestno proužreči razburjenje v Španjki. Med Špansko in združenimi državami severoameriškim so itak že napete razmere, ker so simpatije vse ameriške javnosti na strani Kubanov. Op. ured.)

Pariz. 7. Indirektni državni dohodki v letu 1896. so za 4 $\frac{1}{3}$ milijona frankov več, nego so bili proračunani, in 40 $\frac{3}{4}$ milijona več nego v letu 1895.

Trgovinske brojavke in vanti.

Donja Praga. Pšenica za jesen — — — — — Pšenica za spomlad 1896 8.40 do 8.41 Oves za spomlad 6.—6.02 Rž za spomlad 6.90—6.91. Koruza za maj-juni 1897. 8.92-8.93 Pšenica nova od 70 kil. f. 8.55 8.60 od 79 kil. 8.65—8.70 od 80 kil. f. 8.70—8.75 od 81. kil. f. 8.75 8.80 od 82 kil. for. — — — — — semen 6.10—8.— prose 5.65 6.10.

Pšenica: Srednje ponudbe in povpraševanje. — Trg miron. Prodaja 12000 met. stet. Vreme: lepo.

Praga. Neračunani sladkor ter 12.40, november-december 12.— rasteče.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst a carine vrad odpošiljatev precej f. 32.50 32.75 Cene za 34.25—Četverni 35.— — — — — V glavah sodih 37.— mlačno Havrs. Kava Santos good average za januar 44.75 za maj 45.40.

Hambur. Santos good average mare 52.75 za maj 1897. f. 53.25, za september 54.— za december 55.—

Dunajska borza 8. januarja 1897

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.85	101.85
— — — v srebru	102.—	102.—
Avstrijska renta v zlatu	122.75	122.90
— — — v krenah	101.—	100.90
Kreditne akcije	377.25	375.50
London 10 Lat.	119.85	119.85
Napoleon	9.52 $\frac{1}{2}$	9.52
100 mark	1.78	1.74
100 — —	45.40	45.40

Zahvala.

Podpisano načelnistvo zahvaljuje najiskroneje slavni tamburaški zbor „Tržaškega Sokola“, slavni pevski zbor društva „Zarja“, gospico deklamovalko Mikeličevico, igralko Kristino Piščančevico, Ivanko Grizinovo, Z. Z. E. P. in D. N., ter slednjič gospode igralce Antona Bremica, Josipa Petriča, Hrabroslava Ražma in Josipa Piščana, za blagohotnost in toli vpešnem sodelovanju na veselici podružnice dne 5. t. m. Bog jim poplati, da so nam pripomogli do toli poveljnega vpeha.

V Rojano, dne 7. januarja 1897.
Načelnistvo podružnice družbe sv. Cirila in Metoda na Greti.

Javni zahvali.

Podpisane načelnistvo izreka svojo najtoplejšo zahvalo vsem, ki so pripomogli, da se je izvršil koncert minole nedelje teli sijajno.

Zahvaljuje se posebno pč. Irmi Nethovi za krasno deklamacijo: g. S. Bartojnu, da nam je tako srečno uglaš bil pesni za igro in vodil spretno kakor vselej svoje vrle pevke in pevce ter g. dr. Abram, da je pomagal v pripravah za koncert ter njemu in njegovim simpatičnim tamburašem za grazično tamburanje. Iskrena hvala v resnici eduševljenemu in neizrečeno požrtvovalnemu rodoljubu g. Negodetu, ki je več dni postavljajal oder; gospej Ponikvarjevi skrbni in nadarjeni režiserki ter na zvršetku vsem gg. igralcem in igralkam, ki so rešili tako častno svoje uloge, za naše razmere ne baš lahke.

Vsem, ki se trudijo za narod, povrni Bog stotero!

Odbor ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Trstu se najpričneje zahvaljuje vsem blagim darovateljem in darovateljicam na velikodušnih darovih za Božičnico, kakor tudi za predplačila na koncertu dne 3. januarja t. l. Vse rodoljubne darovalke in darovalce Bog živi in Bog jim plati!

V Trstu, 7. januarja 1897.

Odbor ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

Zaloga vina

Antona Polley-ja v Sežani. Pristna bela in črna vina po 23 do 28 gl. hektoliter. Pošilja in razprodaja se le od 50 litrov naprej.

ANTON ZIGOJ

brivec v Trstu, ulica Stadion št. 1 (v hiši g. F. Žitka) se priporoča najlepše slavnemu občinstvu za mnogobrojni obisk. Ima na razpolago vsakovrstne vonjave.

Čuda v ceno!

38 kosov za 1 gl. 80 nč.

Nikdar več v življenju se ne ponudi ta redka prilika dobiti za samo 1 gl. 80 nč. sledeče krasne in koristne predmete:

- 1 krasno pozlačeno uro z lepo verižico na minute točno regulirano, kar se jamči za jedno leto;
 - 2 gumba za zapetnice iz zlata double z patentovanim zapiralom;
 - 1 pariško kartečico za zebe;
 - 1 žvepleničino;
 - 1 krasno žepno knjižico v platno vezano;
 - 1 elegantno pariško naprso iglo za gospe, zadnja novost;
 - 1 krasno iglo za ovratnice z umetnimi briljanti;
 - 1 „ gumb za srajce z imitiranimi briljanti;
 - 3 gumb za ovratnike iz zlata double in patent zapiralom;
 - 1 jako eleganten prstan za gospe z umetnim kamenom;
 - 1 krasen žep za cigarete;
 - 1 krasen ustnik za cigarete;
 - 1 krasno žepno zrcalo z brušenim steklom;
 - 10 komadov finega papirja za pisma in 10 omotov.
- Vse te predmete 36 kosov z uro vred prodajamo od sedaj naprej za samo 1 gl. 80 nč.

Dobiva se dokler je v zalogi proti poštnemu povzetju od pariške filijalke

F. Windisch v Krakovem

Krakovska cesta št. 49 /F.

NB. Kar ne ugaja, vsprejme se takoj nazaj.

Praško domače mazilo

iz lekarne

B. Fragner-ja v Pragi

je staro najprej v Pragi rabljeno domače zdravilo, katero ohrani rane čiste in varuje vnetja in bolečine manjša ter hladi. — V puščah po 35 in 25 nč. Po pošti 6 nč. več.

Razpošilja se vsak dan.

Vsi deli embalaže imajo zraven stoječo zakonito deponovano varstveno znamko.

B. Fragner,

lekarna „pri črnem orlu“, v Pragi
Mala stran, vogel Šporkerjeve ulice 203.

Narodnjakinje!

Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koksa v ulici S. Zaccaria št. 1 (mej ulicama Chiozza in Farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in pošteno vago ter se priporočam z vso

udanostjo

Vekoslav Grebeno.